

SANCTISSIMO PATRI
INNOCENTIO XI.
SUMMO PONTIFICI.

F. CLAUDIUS DU MOLINET.

EATISSIME PATER,

Ex quo, Deo duce, militiae sacræ nomen dedi, &
voti compos, non modo in Apostolicum Ordinem Canoni-
corum Regularium, sed & in Apostolicam quoque Do-
mum Sanctæ Genovefæ Parisiensis admissus sum; mea-
ā iij

PRÆFATI O.

VÆ & qualis fuerit mea scribendi ratio ; quod institutum , te candide Lector , quamprimum monitum velim. Me nec inepte nec præposterè facturum facile sum arbitratus , si Bibliothecam , cuius ordinandæ provincia mihi nuper demandata fuerat , pro Abbatia sanctæ Geuoveſæ Pafiensis dignitate , pro Domus amplitudine , & loci elegantia componendam , diligenter & considerate curarem . Sed ut id quod erat ordinate fieret , sapienti cogitanti illud feliciter succurrit in mentem , cuius vir præstantissimus Naudæus in tractatu de Struenda Bibliotheca inscripto probe meminerat , scilicet cuique libros qui in rem suam & usum conferant , imprimis esse comparandos . Ut igitur omnis in hoc à me habetur ratio & affiduitas , illos maxime qui ad Historiam Ecclesiasticam & ad summos Pontifices spectabant , eò diligenter coëgi codices , quò id potissimum Domui Apostolicæ Sangenoveſæ pluris referre intelligebam .

Verùm ut omnibus suis numeris ac partibus Historiæ Pontificum Romanorum series apte texeretur , nihil æque ad rem mihi visum est futurum esse tum decori , tum adjumento , atque summorum Pontificum Numismata . Statim Romam literas scripsi ad nostratem R. P. Affelinum , virum literatum , & antiquitatis sedulum indagatorem , quibus eum etiam atque

MARTINUS V.

M A R T I N U S . V.

OTHO COLVMNA,

Romanus,

Electus 20. Februarii M. CCCC. XVII.

*Averte mala inimicis meis, & in virtute tua
disperde illos.*

I.

XHIBET Parmam gentilitiam illustris familie CO^LVMN^E, à qua originem duxerat MARTINUS, Otho Columna ante Pontificatum appellatus. In ejus medio stat columna, unde gens illa suam denominationem sortita est. Hęc viros clarissimos & quę ac fortissimos protulit, ac imprimis Joannem illum S. Præxidis Cardinalem, qui cum in Palæstinam profectus esset, ibi multa pro tuenda fide perpetuus est; ac demum Romanam rediens anno circiter 1220. columnam ad quam Christus à Judæis flagellatus est, secum attulit, eamque in Ecclesia sua S. Præxidis, ubi etiamnunc visitur, collocavit. In cuius rei memoriam familiæ ipsius columnam in scuto depingere concessum est. Corona verò quę columnæ insidet, ideo apposita dicitur, quod Stephanus Columna diadema Imperii capiti Ludovici Bavari Romæ quondam imposuerit.

II.

O P T I M O P O N T I F I C I .

TYPUS est urbis Romæ insidentis clypeo, prout in antiquis numismatibus Cæsarum depingitur, nisi quod Victoriolam non gestat, sed ejus loco bilancem sustinet, per quam insignis hujus Pontificis justitia declaratur. Nam ut

A

M A R T I N U S V.

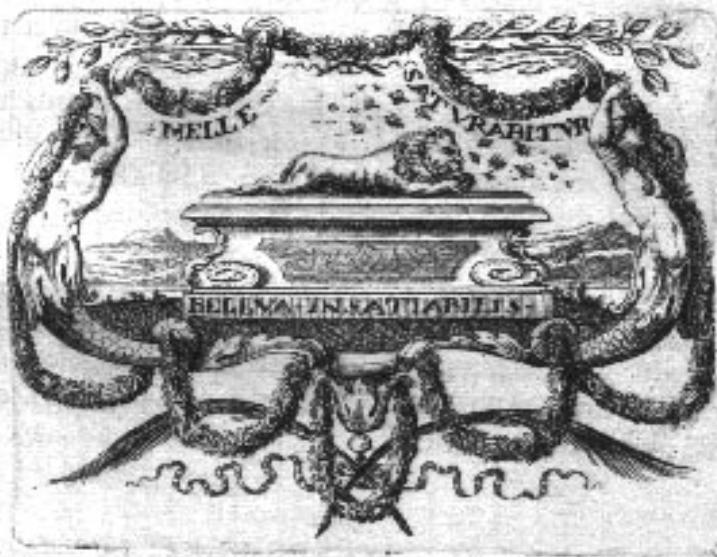
est apud Platinam: "Ex ore ejus nullum verbum tam crebrò quam iustitiae nomen prodibat. Ad suos conversus, maximè ad eos qui provincias & civitates gubernabant: *Diligite iustitiam qui judicatis terram.*" Apposita autem inscriptio, OPTIMO PONTIFICI, denotat summam ejus humanitatem; qui titulus olim Vespasiano, Trajano, Antonino, ex Imperatoribus Romanis præstantioribus deatus est. De singulari autem MARTINI mansuetudine ac humanitate ita narrat idem author in ejus vita: "Cardinalis ab Innocentio VII. creatus, ob eam rem à natura sua non discessit; humanior enim quam antea factus, patrocinium suum omnibus præstabat." De ejus autem obitu hæc dicit: "Sepelitur comitante Populo Romano, comitante Clero, nec aliter flente, quam si Ecclesia Dei, si urbs Roma, unico atque OPTIMO PARENTE orbata esset."

III.

LABANTES VRBIS INSTAVRAVIT
ECCLESIAS.

HIC nummus in honorem Martini V. restitutus, novissimè vulgatus est: nam reddita Ecclesiæ pace, ædificiorum sacerorum restaurationi incubuit. Ab eo enim, Ægidio Cardinali Viterbiensi teste, "Vaticana porticus extructa est, Lateranensis Basilica vermiculato opere strata, lignea testudine obiecta, sacris imaginibus ornata: SS. Apostolorum ædes restaurata."

Obiit 20. Februarii 1431. anno etatis 63. Pontificatus 14.

EUGENIUS IV.

5

IV.

QVEM CREANT ADORANT.

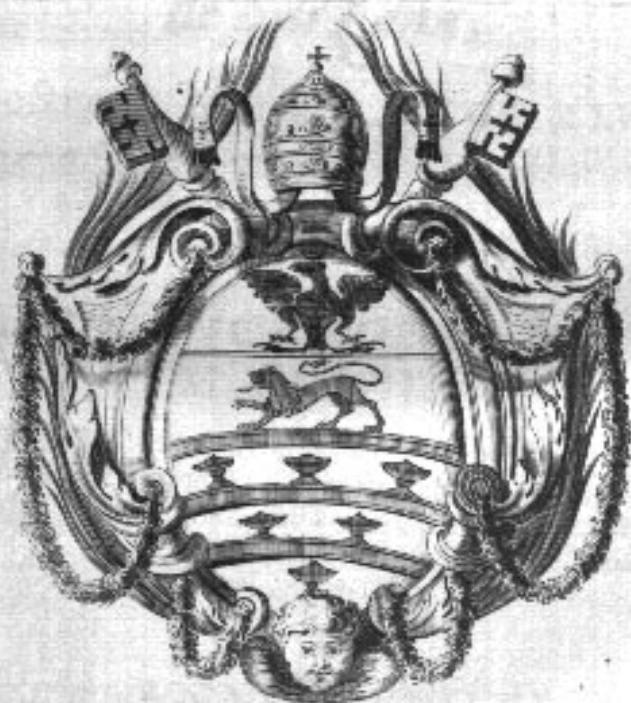
EUGENII Pontificis coronatio depingitur in hoc nummo, recenter quoque cum subsequenti edito & restituto: hic enim die 11. Martii 1431. ante fines Basilicæ Principis Apostolorum per Lucidum Comitem Diaconum Cardinalem suæ coronationis insignia suscepit.

V.

NICOLAI A TOLENTINO SANCTITATE CELEBRIS.

DIE quinta Junii 1446. in festo Pentecostes beatum Nicolaum Tolentinum Ordinis Eremitarum S. Augustini, fastis Sanctorum solemní qua decebat pompa ascripsit.

Obiit 23. Februarii 1447. anno ætatis 64. Pontificatus 16.

II.

NE MVLTORVM SVBRVATVR SECVRITAS.

CUM pecunias undequaque providus Pontifex ad tantum bellum pararet, parvos sumptus in ædificiis fecit, ut ait Platina. Mœnia tamen urbis disrupta, & solo æquata propugnacula, ne pateret inimicorum incursibus, restituit, UT MVLTORVM, nempe Romanorum, SECVRITATI (sicut h̄ic legitur) consulteret.

III.

ALPHONSVS BORGIA GLORIA HISPANIAE.

EXHIBETUR scutum gentilitium familie Borgiae, ex qua CALIXTUS duxerat originem, quæ taurum gestat in stemmate. Clarissima est apud Hispanos in diœcesi Valentina. Claritatem tamen non gentis modò, sed & totius regni Pontifex iste, ex eo assumptus, ut universæ præcesset Ecclesie, non mediocriter ampliavit; unde GLORIA HISPANIA rectè h̄ic prædicatur.

Obiit 2. Augusti 1458. anno ætatis 80. Pontificatus 4.

PAULUS II.

P E T R V S B A R B V S,
Venetus,

Electus 31. Augusti M. CCCC. LXIV.

deductus fuit. Cùm autem ad ipsum accessisset, genuflexus pedes osculatus est, quod ægrè admodum fecisse nonnulli scriptis tradiderunt. Sed nihilominus benedictione Apostolicâ donatum fuisse testatur, qui hunc nummum, in ejus facti memoriam nuper restituit. Nonnulli tamen ad hoc numisma referunt locum illum Ciaconii: « Benedixit Venetis, eosque absolvit ab interdicto quo astricti erant à Sixto IV. »

III.

IVSTITIA, PAX, COPIA.

TRÈS illæ puellæ præcipuas hujus Pontificis exprimunt virtutes, quæ ex eorum symbolis perspicuè dignoscuntur. Scilicet ex bilance IVSTITIA, ex ramo oleæ PAX, & ex cornu, COPIA, seu liberalitas. Quæ quidem INNOCENTIO optimè convenient, ut ex his Ciaconii verbis colligitur. « Bello Neapolitanó confecto, ad pacis studia INNOCENTIUS Pontifex conversus, cives aliquot Romanos, quorum capita erant Margarii & Santacrucii, armis feralibus dissidentes, item Ursinos & Columnenses discordes, summâ diligentia conciliavit. Cùmque nihil antiquius duceret quam urbis quieti copiæque studere, toto ejus Pontificatu, & annonæ maxima libertas, & urbs à grassatoribus latrociniisque libera, quibus bello durante maximè obnoxia fuit, cùm esset in judicandis criminibus inexorabilis. » Ritè ergo IVSTITIA ejus severitas, PACIS beneficium, & COPIÆ libertas, hic celebrantur.

Obiit 25. Iulii 1492. anno ætatis 60. Pontificatus 8.

REGISTRUM.

Principium & Epistola, à duernio, Praefatio, ē, ī, ð, folia. A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, L, duerniones. M, folium. N, duernio. O, folium. P, Q, duern. R, fol. S, T, V, duern. X, fol. Y, Z, duern. A a, duern. cum dimid. B, fol. C c, duern. Dd, E e, duerniones cum dimidio folio. Ff, G g, duerniones.

LUTETIÆ PARISIORUM,
Typis ANDREÆ CRAMOISY, Typogr. Parisiensis.
Kal. Novemb. M. DC. LXXVIII.